

ἔστι δὲ οὐ ράδιον κατανοῆσαι· ἀτεχνῶς γὰρ ἔστιν οἶον λόγος τὸ τοῦ Διὸς ὄνομα· διελόντες δὲ αὐτὸ διχῇ, οἱ μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει, οἱ δὲ τῷ ἑτέρῳ χρώμεθα· οἱ μὲν γὰρ Ζῆνα, οἱ δὲ Δία καλοῦσι· συντιθέμενα δὲ ταῦτα εἰς ἓν δηλοῖ τὴν φύσιν τοῦ θεοῦ, ὃ δὴ προσήκειν φάμεν ὀνόματι οἷω τε εἶναι ἀπεργάζεσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὅστις ἐστὶν αἷτιος μᾶλλον τοῦ ζῆν, ἢ ὁ ἄρχων τε καὶ βασιλεὺς τῶν πάντων· συμβαίνει οὖν ὀρθῶς ὀνομάζεσθαι οὗτος ὁ θεὸς εἶναι, διὸν ζῆν αἰεὶ πᾶσι τοῖς ζῶσιν ὑπάρχει· διελήπται δὲ δίχα, ὥσπερ λέγω, ἓν ὃν τὸ ὄνομα, τῷ Διὶ καὶ Ζηνί· τοῦτον Κρόνου υἱὸν εἶναι, ὕβριστικὸν μὲν ἂν τινι δοῖται εἶναι ἀκούσαντι ἐξαίφνης· εὖλογον δὲ, μεγάλης τινὸς διανοίας ἔχονον εἶναι τὸν Δία· κόρον γὰρ σημαίνει, οὐ παῖδα ἀλλὰ τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον τοῦ νοῦ· ἔστι δὲ οὗτος Οὐρανοῦ υἱός, ὡς λόγος· ἡ δὲ αὖ ἐς τὸ ἄνω ὄψις καλῶς ἔχει τοῦτο τὸ ὄνομα καλεῖσθαι, οὐρανία, ὁρῶσα τὰ ἄνω· ὅθεν δὴ καὶ φασιν, ὧ Ἑρμόγετες, τὸν καθαρὸν νοῦν παραγίνεσθαι οἱ μετεωρολόγοι, καὶ τῷ οὐρανῷ ὀρθῶς τὸ ὄνομα κεῖσθαι.

—Вижда ся же чи и имя то Диево е твърдѣ добръ гудено; а това не е лесно да го разбере чловѣкъ; зашто то какъ то е не е искусствено гудено, раздѣливши же го на двѣ, едни употрѣблѣваме едни тѣ стрѣнѣ, а други други тѣ; Зашто то едни го назоваважѣ Зина, а други Дия; нѣ кату ся съставжѣтъ тѣя въ едно значи естество то на бога, кое то трѣба казваме на имя то да стани; зашто то нѣма другъ кой то е повѣчъ причина на живота намъ и другимъ, освѣнъ начяльника и царя на сичкы тѣ нѣшта. Право убо ся назовава да е той богъ кой то дава всегда живота веѣмъ; раздѣлено же е на двѣ, какъ то казвамъ, едно сѣшто имя то, Зевсъ и Дия; той е сынъ Кроновъ, кое бы ся явило тутакси кату го чюе нѣкои си кату нападательно; нѣ то е право, понеже Зевсъ е внукъ голѣмаго разума; зашто то *κόρον* значи нѣ сына, нѣ чистотата негова и цѣлостъ ума; той же е сынъ Ураноса (Неба), какъ то ся казва. А отъ глѣдати на горѣ добръ е да ся кажи това имя *οὐρανία*, глѣдающта на горѣ, отъ дѣто и казважѣтъ, ὁ Ермогени, метеоролози тѣ чи дохождажѣ чистыи умъ, и имя то на *οὐρανός* (небо) право е гудено. —

Забѣлѣшка. По-горѣ видѣхме чи Платонъ иска да кажи зашто имяна та ся пазваны тѣи сѣшто какъ то имъ е естество то, нѣ въ разясненіе то си што прави връху имя то Зевсъ и Дия, кое казва чи кату ся съедини въ едно *Ζηνο-Дия*, значило: даіаштѣй живота, никакъ не е сполучилъ на това, зашто то едното имя *Ζην* = *Зин* нѣ е зѣто отъ персийско то *Цин* = духъ, а друго то Зевсъ е отъ *Дев* самскритско, какъ то другагѣ говорихме о тому. А имя то *οὐρανός* (небо) што иска да тълкува отъ глѣдати на горѣ, *ἄνω ἢ ὄψις* — нѣ въ това никакъ не е сполучилъ. Ако Платонъ бы познавалъ источника еленскаго іазыка дѣ е, какъ то самъ казва чи той е зѣлъ многы рѣчы отъ неелены тѣ народы, не бы достигнѣлъ въ такова заблѣденіе словопроизводства, нѣ бы узналъ чи *οὐρανός* има корениж рѣчы *οὐρ* кое съотвѣтствува на наше *іар* = свѣтлость, какъ то другагѣ го разяснихме, лесно бы узналъ чи *οὐρανός* = *іарап* нѣ значи усвѣтляющѣ, какъ то и дѣйствиѣлно отъ тамо ся усвѣтлѣва свѣта.